

Küçük Balinanın Kütüphanesi

Çınar BİBER

Küçük Balinanın Kütüphanesi

Çınar BİBER

Geniş mavi okyanusun derinliklerinde, güneş ışığının kıvrım kıvrım çizgiler halinde dans ettiği yerde, Pip adında küçük bir balina yaşardı. Pip yuvarlak ve mavi-griydi; benekli bir karnı ve merakla parlayan büyük, koyu mavi gözleri vardı. Her gün yosun ormanlarında ve mercan bahçelerinde yüzer, karşılaştığı her canlıdan hikâyeler toplardı. Hepsini sakın bir deniz mağarasının içine kurulmuş sıcacık bir kütüphanede saklardı.

Pip'in kütüphanesi denizin altındaki en mutlu yerdi. Duvarlardaki deniz kabukları fısıldanan masalları taşır, pürüzsüz taşlara çok çok eski hikâyeler kazınmış olurdu. Pip boynundaki kurdeleye takılı küçük bir deniz kabuğu rozeti taşırdı, çünkü o kütüphaneciydi. "Her hikâye bir yuva hak eder," derdi, minik kalp şeklinde bir su fışkırtarak. Balıklar ve yengeçler dinlemeye gelirdi ve Pip her masalı bir gülümsemeyle paylaşırdı.

Bir sabah Pip, deniz camından hikâyelerden oluşan bir yığını düzenlerken kütüphanenin girişinden gümüşü bir şekil hızla geçti. Bu bir yunustu! Parlak yeşil gözleri, uzun kıvrık bir yüzgeci vardı ve vücudunun çaprazında örülmüş yosundan bir çanta asılıydı. "Merhaba!" dedi cıvıdayarak. "Ben Della ve uzak denizlerden şarkılar getirdim!" Pip'in gözleri hayretle kocaman açıldı. "Şarkılar mı?" diye sordu. "Ah, lütfen içeri gel!"

Della içeri yüzdü ve çantasını açtı. İçinden parlak mercan ve sarı renkli tomar tomar kâğıtlar döküldü; her biri sıkıca sarılmış ve yosun ipiyle bağlanmıştı. "Bunlar uzak dalgalardan gelen şarkılar," dedi. "Kuzeyden ısıklar, güneyden mırıldanmalar ve doğudan tık-tık ritimleri." Pip böyle sesleri hiç duymamıştı. Birlikte mırıldanmayı denedi ama şarkılar birbirine dolanmış ve karışmıştı. "Eyvah," dedi Pip. "Hepsini nasıl düzenleyeceğiz?"

Della dost canlısı yunus gülümsemesini gösterdi. "Endişelenme," dedi. "Düzenlemeyi çok severim! Hadi onları geldikleri denizlere göre ayıralım." Kuyruğunu çevirdi ve tomar tomar kâğıtları düzgün sıralar halinde düzenlemeye başladı. Pip de her şarkı için sıcacık köşeler bularak yardım etti. Birlikte çalıştılar, mırıldanıp düzenlediler; sonunda kütüphane rengârenk tomar tomar kâğıtlarla parladı. "Bu çok eğlenceli!" dedi Pip. "Şarkıları paylaşmak, onları toplamaktan bile güzel!"

Okyanusta yeni şarkıların geldiği haberi yayıldı. Kısa süre sonra kütüphaneye ziyaretçiler gelmeye başladı. İlk gelen, yavaş ve ağır adımlarla Nine Kaplumbağa oldu; desenli kabuğu yumuşak mor bir şala sarılıydı. Yuvarlak gözlükler takmıştı ve sıcacık gülümsüyordu. "Yeni şarkılar olduğunu duydum," dedi. "Dinlemeyi çok isterim." Pip onu rahat bir yere götürdü ve Della mercan bir tomardan yumuşak bir melodi çaldı.

Sonra Sunny adında minicik bir denizataı geldi; ay fincanından büyük deėildi, altın-turuncu derisi ve parlayan büyük kahverengi gzleri vardı. Kıvrık kuyruėuna deniz ayırından bir yer imi baėlanmıřtı. "Her řeyi duymak istiyorum!" dedi ciyaklayarak, heyecanla kıpırdanıp durdu. Della gld ve parlak sarı bir tomar atı. "Bu, gneřli sıė sulardan zıplayan bir řarkı," dedi. Sunny tempoya uyarak zıpladı, minik yzgeleri titredi.

Her gün daha çok canlı geldi. Yengeçler kıskaçlarını tıklattı, denizanaları hayal âleminde süzüldü, küçük balıklar girip çıktı. Ama kütüphane kalabalıklaştı ve dağıldı. Tomarlar her yerdeydi! Bazı canlılar istedikleri şarkıları bulamadı. "Eyvah," dedi Pip. "Kütüphanemiz allak bullak oldu!" Della etrafına baktı ve başını salladı. "Daha iyi bir plana ihtiyacımız var," dedi. "Hadi birlikte düşünelim."

Pip ve Della daireler çizerek yüzdüler, kafa yordular. Nine Kaplumbağa onları şefkatli kehribar gözleriyle izledi. "Ben gençken," dedi yavaşça, "hikâyelerimizi örülmüş yosundan sepetlerde saklardık. Her sepetin üzerinde bir resim olurdu, böylece herkes içinde ne olduğunu bilirdi." Denizatı Sunny söze karıştı: "Resimli etiketler yapabiliriz! Ben yardım edebilirim!" Pip'in gözleri parladı. "Bu harika bir fikir!"

Böylece herkes yardım etti. Della yumuşak yosundan sepetler ördü. Pip deniz kabuğu parçalarına minik resimler çizdi: okyanus şarkıları için bir dalga, gece şarkıları için bir yıldız, mutlu şarkılar için bir güneş. Sunny etiketleri deniz çayırı ipiyle bağladı. Nine Kaplumbağa hangi şarkıların bir arada olduğunu söyledi. Yavaş yavaş kütüphane düzenli ve keşfedilmesi kolay bir hale geldi. "Artık her şarkının kendi özel yeri var!" dedi Pip mutlulukla.

O akşam kütüphane, parlayan denizanası fenerlerinden yayılan sıcak bir ışıkla aydınlandı. Della uzak bir denizden yeni bir şarkı çaldı ve herkes dinledi. Sonra Nine Kaplumbağa yüzgeçlerini kaldırdı. "Şimdi size eski bir hikâye anlatacağım," dedi. "Bunu bana büyükannem anlatmıştı, o da kendi büyükannesinden duymuş." En küçük canlılar gözleri kocaman açılmış halde yaklaştılar. Denizatı Sunny tam öne süzüldü, yer imi kuyruğu sıkıca kıvrılmıştı.

Nine Kaplumbağa, okyanusun genç olduğu ve ilk balinanın ilk şarkıyı söylediği zamanı anlattı. Küçükler şaşkınlıkla soluk alıp kıkırdadılar. Sonra Sunny sordu: "O şarkıyı söylemeyi öğrenebilir miyim?" Nine Kaplumbağa başını salladı. "Elbette, küçüğüm. Şarkılar paylaşılmak içindir." Della, Sunny'ye basit bir ıslık öğretti ve kısa süre sonra minik denizatı da eşlik etmeye başladı. Pip sevinçle kalp şeklinde bir su fışkırttı. "Eski ve yeni birlikte çok güzel tınıyor!"

O günden sonra kütüphane hiç sessiz kalmadı. Della orada kaldı ve şarkı bekçisi oldu; öğrenmek isteyen herkese yeni ezgiler öğretti. Nine Kaplumbağa her öğleden sonra gelip en küçük ziyaretçilerle eski hikâyeleri paylaştı. Pip kütüphaneyi sıcacık ve davetkâr tuttu, her zaman bir gülümsemeyle hazırды. "Paylaşmak her şeyi güzelleştirir," derdi Pip ve herkes ona katılırdı.

Geniş okyanusun her yerinden canlılar geldi: büyük küçük, genç yaşlı. Uzak denizlerden şarkılar ve çok eski zamanlardan hikâyeler dinlediler. Birbirlerinden öğrendiler ve yeni arkadaşlar edindiler. Küçük balinanın kütüphanesi, bilginin ve iyiliğin nesilleri birbirine bağladığı mutlu bir buluşma yeri oldu. Pip'in kalp şeklindeki su fişkırtısı da gurur ve sevinçle yükseldi.

Bir gün minicik yeni bir balık Pip'e doğru yüzdü. "Bir hikâyem var," diye fısıldadı utangaçça. "Onu güvende tutar mısın?" Pip gülümsedi ve hikâyeyi usulca aldı. "Elbette," dedi. "Her hikâye bir hazinedir ve her ses önemlidir." Onu dikkatlice, üzerinde minik bir balık resmi olan yeni bir sepete koydu. Kütüphane bir kez daha büyümüştü.

Ve böylece küçük balinanın kütüphanesi büyüdükçe büyüdü; dalgaların altında sıcacık ve davetkâr bir yuva oldu. Della'nın şarkıları ve Nine Kaplumbağa'nın masalları, küçük Sunny'nin soruları ve her canlının hikâyeleri hep birlikte uyum içinde yaşadı. Pip, en güzel hazinelerin hikâyelerin kendisi değil, onların paylaşılması ve yol boyunca edindiğimiz dostlar olduğunu biliyordu.